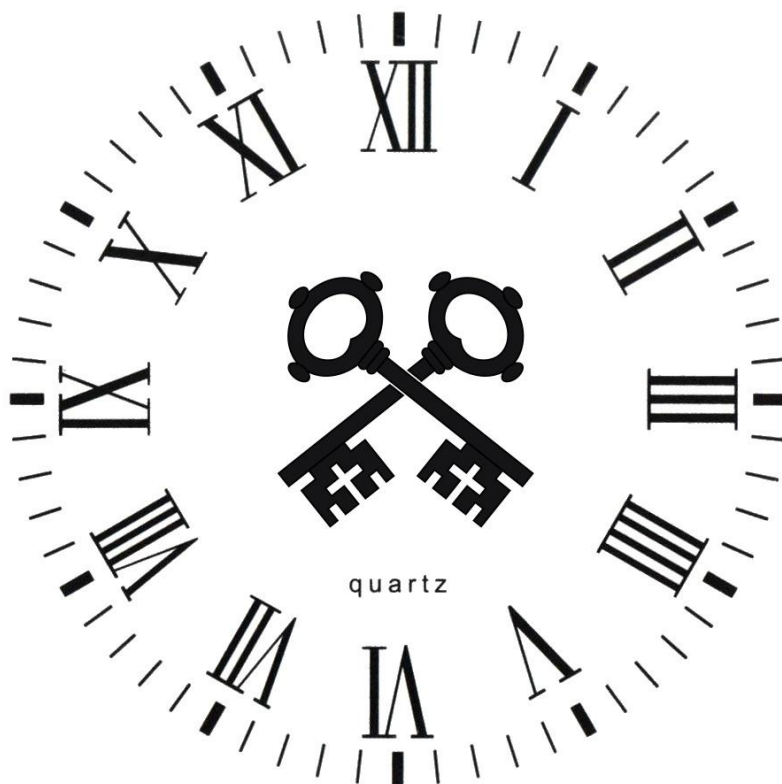

ETAPOVÁ HRA

ROŽROK 2015

aneb Od silvestra do Silvestra

Letošní etapová hra nás opět po třech letech vrací na území naší vlasti. Přeneseme se na českou vesnici, na přelom 19. a 20. století, do doby, kdy své obrázky maloval pan Josef Lada (1887 – 1957), jehož díla nás budou provázet.

Budeme se seznamovat se zvyky a způsobem života našich nedávných předků. Naše výbava na tábor se tedy bude blížit oděvům, které se v té době na vesnici nosily. Blíže popsáno i s foto – viz. „Jak se obléci na etapovou hru“.

MOTTO ETAPOVÉ HRY

Díky krádeži „Klíče času“, se čas zrychluje a z měsíců se stávají dny. Každé naše nové probuzení znamená nástup nového měsíce. Za jeden jediný den, tedy budeme muset zvládnout vše, co se v tom kterém měsíci na české vesnici odehrávalo. A co nás čeká? Vezmeme to tedy po jednotlivých dnech – měsících.

SOBOTA 1.8. = PROSINEC

Doba odjezdu - a jak už to tak v prosinci bývávalo, všude sníh, mráz a ledový vítr. Nezapomeneme si tedy vzít rukavice, čepici a šálu, abychom při tom čekání na autobus nenastydli.

NEDĚLE 2.8. = LEDEN

Tři králové

Když se narodil Ježíšek v Betlémě, mudrci od východu slunce se vypravili do Jeruzaléma. Uviděli hvězdu a zaradovali se a pod hvězdou ve chlévě našli děťátko i s jeho matkou Marií. Klaněli se mu a do kolébky položili své poklady — zlato, kadidlo a myrhu.

Tento den se v Čechách slaví 6. ledna. Je ve znamení malých koledníků, převlečených za Kašpara, Melichara a Baltazara. Chodí od domu k domu a koledují a přinášejí dobro tím, že posvěcenou křídou napíší na dveře K+M+B a letopočet. Nejsou to však počáteční písmena jmen "Třech králů": Kašpar, Melichar a Baltazar, jak se lidově traduje, nýbrž zkratka latinského „Christus mansionem benedicat“ (Kristus požehnej tomuto domu).

Zimní radovánky

Když nám zima přeje, můžeme přímo před domem potkat nového kamaráda. Nejdřív ho ale musíme postavit! Tak honem pro rukavice, mrkev, starý hrnec a pro uhlíky. Víte už, kdo bude náš nový kamarád?

Celý rok se těšíme, až sbalíme lyže, kulichy, rukavice a svetry a hurá na kopec. Víte ale, odkud lyže pocházejí? Jako způsob cestování existují již od doby 2500 př. n. l. a vznikly v severských zemích. Od té doby se postupně zdokonalují - mění se tvar a vázání atd. K nám do Čech přivezl první lyže hrabě Harrach, mnohem primitivnější, než jak je známe dnes.

A bude-li dost sněhu a rybník zamrzne, čeká na nás ještě sněhová koulovačka, vyzkoušíme ledovou klouzačku, sáňkování a možná zkusíme i první krůčky z krasobruslení.

PONDĚLÍ 3.8. = ÚNOR

Svátek svatého Valentýna

Legenda říká, že tento den začal být známý jako Den svatého Valentýna až díky římskému křesťanskému knězi Valentýnovi. Claudius II., tehdejší vládce Říma, zakazoval svým vojákům, aby se ženili. Báł se, že by chtěli zůstat doma u svých rodin a nešli do boje. Valentýn vzdoroval vládci a tajně oddával mladé páry. Když se na jeho tajemství přišlo, byl zatčen a později popraven 14. února roku 269. Jeho příznivci mu před popravou do žaláře nosili vzkazy a on je opětoval. Jeho posledním vzkazem byla slova „od tvého Valentýna“. Takto nejspíš vznikla tradice zamilovaných přání. Svě stoupence a nadšené obdivovatele měl den sv. Valentýna ve všech evropských zemích, české nevyjímaje. Slavil se i za panování králů a císařů.

Masopust

Masopust je třídní lidový svátek (na Moravě se mu říká fašank), který se slaví ve dnech od Tří králů do Popeleční středy, kterou začíná 40-ti denní půst před Velikonocemi. Protože datum Velikonoc je pohyblivé, byl pohyblivým svátkem i Masopust.

Poslední dva dny jsou nejveselejší - hoduje se, tancuje se a vesnicemi procházejí průvody v maskách. Mezi ty tradiční masky patřil např. medvěd, někdy vedený na řetězu medvěďárem. Jinou tradiční maskou bývala tzv. kobyła, skrývající často dvě osoby. Objevovala se i maska s

jezdcem na koni, Žid s pytlek nebo rancem na zádech, bába s nůš, kominík se žebříkem, kozel a mnoho dalších.

Masopustní zábava končila přesně o půlnoci. Tehdy zatroubil ponocný na roh a rychtář všechny vyzval, aby se v klidu rozešli domů, protože nastala středa a s ní předvelikonoční půst.

Někde zakončili o půlnoci muziku "pochováním basy" (symbol toho, že v postu si hudebníci nezahrají). O masopustních rejích z Čech i Moravy jsou dochovány písemné zprávy již ze 13. století, i když svátek je zřejmě ještě staršího data.

ÚTERÝ 4.8. = BŘEZEN

Vynášení Smrti (Morany)

Vynášení Smrti nebo Morany a vítání jara je starodávný pohanský zvyk, který se z pradávných slovanských dob dochoval až dodnes. Pro naše předky byl rituál vynášení zimy a vítání jara významnou událostí.

Na Smrtnou neděli (dva týdny před Velikonočními svátky) tedy zhotovila svobodná děvčata (nebo mládež) symbolickou ženskou figurínu nazývanou Smrt (Morana)

Ke zhotovení Morany se používalo to, co už nebylo k potřebě: suché větve, roští, stará sláma, uschlá tráva z loňska. Morana bývala ustrojena do bílého a okrášlena náhrdelníky a ozdobami z vyfouknutých vaječných skořápek a prázdných šnecích ulit, tedy symboly smrti a zmaru - vždyť figurína Morany představuje smrt, nemoci, bídu a všechno, co lidem škodí.

Morana byla vynášena z vesnice za zpěvu obřadních písní a za vesnicí pak spálena (oheň je stejně jako voda očistný živel) nebo častěji vhozena do potoka nebo řeky, která ji odnesla z vesnice jako symbol překonání zimy. Smrt a neštěstí jsou pryč, voda je vzala. Poté se všichni rozutekli a věřili, že ten kdo doběhne do vesnice poslední, do roka zemře.

Velikonoce

Velikonoční svátky slaví lidé věřící i nevěřící a každý jimi vítá a uctívá to, co uzná za vhodné. Období Velikonoc je tradičně svázáno s příchodem jara a obděláváním půdy, které znamená novou obživu. Země se probouzí a jaro je příslibem nového života a síly.

Od roku 325 bylo datum Velikonoc stanoveno na neděli po prvním jarním úplňku po jarní rovnodennosti. Jejich datum tedy kolísá mezi 22. březnem a 25. dubnem. Nejpozdější Velikonoce byly 25. dubna 1943, nejčasnější 22. března v roce 1818.

Mezi velikonoční symboly patří:

- pomlázka z vrbového proutí - naši předci věřili, že se v čerstvě uříznutých prutech vrby či dalších stromů skrývá životadárná omlazující a uzdravující síla. Znásobením spletených proutků má vrba předat životadárnou sílu tomu, kdo je jí šlehnut. Každá dívka si možnosti být vyšlehána považovala a platila malovaným vajíčkem.,
- vajíčko - protože vejce obsahuje zárodek života, bylo od pradávna symbolem plodnosti, úrody, nového, stále se opakujícího života a vzkříšení. Plodivá síla vajíčka má být umocňována ornamenty a barvením, zejména barvami života - zelenou (zeleň přírody), červenou (proudící krev a láska), žlutou (barvou slunce), hnědou a černou (temná země). Zvláštní postavení má vejce červené. Slované mají pro tuto barvu výraz „krasnaja“, odtud zřejmě vznikl název „kraslice“,
- Dalšími symboly jsou: beránek, zajíček, kuřátko, velikonoční oheň či svíce

STŘEDA 5.8. - DUBEN

Apríl

Apríl je označení pro první dubnový den. Už od 16. století je apríl spojen s různými žertíky a drobnými zlomyslnostmi.

První písemná zmínka v Česku apríl zmiňuje v roce 1690 a zápis pochází od Bartoloměje Chrystellia z Prahy. V dřívějších dobách se jako oběti žertíků stávali známí a příbuzní, kterým se posílaly nápady na nákupy neexistujících věcí jako např. ohýbák na cihly, bublinka do vodováhy.

Ve Francii se tento den (ale i zvolání při prozrazení žertu) nazývá poisson d'avril podle toho, že děti vystříhnou rybu (poisson) z papíru a připevní ji na záda někomu, kdo o výtvaru na svých zádech nemá tušení.

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Pálení čarodějnic (nebo také Filipojakubská noc, Valpuržina noc nebo Beltine) se odehrává v noci z 30. dubna na 1. května. Je opředena magickou mocí.

Věřilo se, že vzduchem létají čarodějnice a slétají se na sabat. Na ochranu před čarodějnicemi se na vyvýšených místech zapalovaly ohně. Postupem času se z těchto ohňů stávalo „pálení čarodějnic“, tak jak je známe dnes. Zapalovala se také smolná košťata a vyhazovala se do výšky. Prý proto, aby viděli čarodějníci létající na košťatech v povětří. Jinde se říkalo, že je tak možno čarodějnici srazit k zemi. Popel z těchto ohňů měl mít zvláštní moc pro zvýšení úrody. Někdy se přes oheň skákalo kvůli zajištění mládí a plodnosti.

Lidé také věřili například v otevírání různých jeskyní a podzemních slují, ve kterých jsou ukryty poklady, chráněné zlými silami. Aby se hledač pokladu dokázal před silami úspěšně bránit, musel prý mít při sobě květ z kapradí, svícenou křidu a řadu dalších předmětů.

A proč se této noci říká také „filipojakubská“? Filipové a Jakubové totiž podle starého českého kalendáře ještě na počátku 20. století slavili svůj svátek 1. května. První květnový den roku 570 byly totiž přeneseny ostatky těchto dvou svatých apoštolů do nově vysvěcené římské baziliky.

A „Valpuržina noc“? - Zejména u anglosasů se ustálilo toto označení podle svaté Valpurgy (též Waldburgy) narozené někdy kolem roku 710 ve Wessexu. Když byla 1. května roku 870 kanonizována, usoudila církev, že bude tato svěřice mocnou ochránkyní před temnými mocnostmi a zlými duchy.

A kdo jsou to „čarodějnice“? Členkou čarodějnického spolku se může stát pouze zástupkyně „rodu Homo megeres oblutus“, tj. osoba odporného exempláře tak otřesného a smrdutého vzhledu, že se jí štítí i hadi a štíři. Každý takový spolek má také svůj takzvaný bezpečnostní řád, zákon, kde je přesně vymezeno, jak se taková čarodějnice na sletu má chovat.

ČTVRTEK 6.8. - KVĚTEN

Stavění máje

V předvečer 1. května se chlapci vydávali do lesa, aby usekli co nejvyšší stromek a do rána z něj udělali májku. Nejčastěji se používaly jehličnany jako smrk, ale lze se setkat také s májkou z břízy. Stromek se oklestí a na špičku se pověsí věnec zdobený stužkami z látek nebo krepového papíru.

Se stavěním máje je spojen i zvyk jejího nočního hlídání před „přespolními“ (chlapci ze sousedních vesnic), kteří se jí snaží porazit nebo odříznout její vrchol. Pokud se jim to podaří, je to pro vesnici velká ostuda.

Rozkvetlou májku původně stavěli mladíci pod okna svých vyvolených dívek a měli-li konkurenta, jeho úkolem bylo májku zničit.

PÁTEK 7.8. - ČERVEN

Den dětí

Nikdo neví, proč se vlastně Den dětí slaví, ale taky nikdo neví, proč by se slavit neměl.

Vyhlášení dne oslavujícího děti, který by se slavil po celém světě, bylo poprvé doporučováno v roce 1925 na Světové konferenci pro blaho dětí. Den dětí však nebyl vyhlášen. Tato konference se konala 1. června 1925. Ve stejný den se v San Franciscu konal festival Dračích lodí, na jejichž oslavu čínský generální konzul shromáždil mnoho čínských sirotků, aby poukázal na to, že by se společnost měla více zabývat blahem dětí. Tyto dvě významné události, které se staly ve stejný den, určily datum oslav Dne dětí, který byl ale oficiálně vyhlášen později.

V roce 1949 Mezinárodní demokratická federace žen vyhlásila Den pro ochranu dětí. Důvodem k vyhlášení bylo masové zabíjení žen a dětí v Lidicích v roce 1942 a také ve francouzském Ouradouru v roce 1944. Datum oslav bylo ustanoveno na 1. červen.

SVATOJÁNSKÁ NOC

Svatojánská noc je magická a kouzelná noc z 23. na 24. června, jejíž tradice sahají do dalekého starověku, keltské historie a po nich to převzali i Slované. Název „Svatojánská“ je odvozen od Jana Křtitele, kterému je den 24. června zasvěcen.

Typické bylo pálení svatojánských ohňů na nejvyšším kopci v kraji. Kolem ohňů se tancovalo a skákalo, bylinami - které byly z tohoto ohně zapáleny, se žehnilo dobytku a obcházel se lidská obydlí na ochranu. Popel, který z těchto ohňů zbyl se rozprášil na pole, kvůli dobré úrodě.

Důležité bylo i svatojánské čarování, týkající milostné magie a víry v „devatero bylin“ = květy natrhané v noci tajně na louce, z kterých dívka uvine věneček a pak s jeho pomocí zjistí, koho si vezme, nebo květy donutí mladíka, aby se do dívky zamiloval.

Vzhledem k výjimečnosti této noci se věřilo, že ožívají tajemné síly a země vydává své poklady. Rozestupovaly se skály a otevírala se země. K nalezení takového místa bylo zapotřebí objevit kvetoucí kapradí. To kvetlo přesně o půlnoci a vydávalo zlatavou záři. Hledači pokladů tedy hledali zlaté kapradí, ale museli se mít na pozoru. Krom čertů a čarodějnic v lese číhalo mnoho dalších nástrah, jako například bludný kořen nebo bludičky, které člověka lákaly do bažin. Také se mohl setkat s lesními žinkami, rusalkami, bosorkami a jezinkami. Byly to ženštiny pohledné, ale jak se nechal nějaký mladík od nich poblouznit, utancovaly ho k smrti, roztrhaly a roznesly po lese. Kdo však vydržel a nenechal se napálit, leckdy se mu nalezení pokladu zdařilo. Mohl si však z něho vzít jen tolik, kolik unesl, jinak by jeho duše propadla pro jeho nenasytnost peklu.

SOBOTA 8.8. - ČERVENEC

Červenec má každý z nás spojen s nejoblíbenějším obdobím všech školáků – prázdninami. Je to čas, kdy především děti z měst vyrážely ke svým babičkám a dědečkům na vesnice. Zde si pak každý užíval volnosti a přírody, k čemuž ve městech nebyla příležitost. Kdo měl movitější rodiče, dopřával si i tehdy dovolenou společnou a třeba v zahraničí u moře.

Ze slavností, které se tehdy odehrávaly, můžeme vzpomenout na Cyrilometodějské slavnosti – oslavy dvou učenců Cyrila a Metoděje, kteří na Velkou Moravu přinesli víru a začali zavádět nový druh písma – tzv. cyrilici. Slavil se i svátek Jana Husa, kněze z doby předcházející éře husitské, který byl na koncilu v Kostnici upálen kvůli své víře a přesvědčení, které odmítl odvolat.

NEDĚLE 9.8. - SRPEN

Dožínky

Dožínky byly slavnosti, spojené s radovánkami na oslavu ukončení žní. Příprava začínala už týden před dožínkami, kdy začínala děvčata plést ohromný věnec z klasů obilí všeho druhu. Do věnce se zaplétalo ovoce, cukrovinky a koláče. S ním pak doprovázely poslední vůz (zvaný baba), směřující z pole do dvora. Věnec nesla obyčejně nejhezčí a hlavně nejvýřečnější žnečka. Ostatní nesly ověnčené hrábě. Součástí průvodu byly i velmi oblíbené „živé snopy“. Většinou je představovali dva mládenci a dvě děvčata. Ti si na svůj oděv našili vrstvy slámy, klasy směřujícími od pasu nahoru a opět od pasu dolů. Na hlavu si upletli jednoduchý věnec s obilí.

Dožínky provázela i dožínková veselice, u které nesměla chybět muzika, dobrá nálada a bohatě prostřený stůl

Jarmarky a Trhy

Dříve, když nebývaly obchody na každém rohu, se pořádaly trhy. Buď šlo o trhy obyčejné, pravidelné, nebo o sváteční jarmarky, které trvaly i několik dní a byly něčím zvláštní. Patřili k nim kejklíři, perníkáři, zpěváci a podobně.

Jarmarky a trhy začínaly už v časných ranních hodinách, a tak ten, kdo si chtěl pro své zboží najít co nejvíce zákazníků, vyrážel už za tmy, aby pro svůj stánek získal to nejlepší místo. Často to nebývalo jednoduché, protože do města se hrnuly davy jiných obchodníků.

PONDĚLÍ 10.8. – ZÁŘÍ

Sklizně brambor

Brambory se u nás pěstují až od 17. století. V době sklizní byly na polích k vidění sehnuté ženy a děti, které z vyoraných brázd sbírali brambory do košíků. Chlapci pak odnášeli seschlou nať na ohýnek, kde si několik brambor opékali. Pečené brambory byly největší pochoutkou i u pasáček dobytka.

Na základě archeologických nálezů se usuzuje, že brambory se objevily v oblasti dnešního Peru přibližně před 4 - 5 tisíci lety.

Po dobytí incké říše Španěly v 1. pol. 16. století putovaly do Evropy kromě mnoha tun zlata a stříbra i některé exotické rostliny, mezi nimi i brambory.

Brambory byly v Evropě zpočátku přijímány se značnou nedůvěrou a obavami. Byly považovány za pohanskou a nekřesťanskou plodinu, za plodinu nečistou a zdraví ohrožující a byly používány pouze jako okrasná exotická rostlina.

Okolo roku 1740 rozpoznal význam brambor pruský král Bedřich II. Veliký a nařídil jejich pěstování v tehdejší Prusku. Do českých zemí přišly brambory někdy po roce 1778 z Braniborska, odtud snad vznikl zkomolením jejich dnešní název.

ÚTERÝ 11.8. - ŘÍJEN

Slavnost sklizně vinné révy - vinobarní

Vinobraní je podzimní slavnost vína, jehož tradice sahá do hluboké historie nejen u nás. V krajích kde byly vinohrady, patřilo vinobraní k největším svátkům v roce. Ženy sbíraly hrozny vína do košů a ty pak odnášely do velkých kádí, kde se pak z hroznů lisoval mošt a ten se nechal zkvasit. Vznikal tak velmi oblíbený lahodný nápoj.

Masové oslavy vína se rozšířily v Čechách a na Moravě až v poválečném období, do té doby to byly pouze slavnosti pro majetné a vyšší vrstvy obyvatelstva. V současnosti se slaví ve všech větších a významnějších městech, které svými vinařskými zkušenostmi sahají do daleké historie. Známé vinařské slavnosti dnes najdeme zejména ve Znojmě, Mikulově, Mělníku a

Litoměřicích. Největší podobu tradičního vinobraní si zachovává stále Morava, která je dodržováním tradic vyhlášená.

Vesnická zabijačka

Zabijačka se konala vždycky na podzim nebo v zimě. Brzy ráno přijel řezník a sjelo se také příbuzenstvo a všichni přiložili ruku k dílu. Celý den se dělaly jitrnice, jelítka, kroupová polévka a jedlo se a pilo. Jak se ale asi cítila prasátka, která dobře věděla, co je čeká?

STŘEDA 12.8. - LISTOPAD

Pouštění draků

Začal podzim, čas větrný a mnohdy pošmourný, ale také čas zralého ovoce a pouštění draků, které patří v našich končinách již mnoho let mezi oblíbenou zábavu malých i velkých. Jakmile se zvedne chladný podzimní vítr, začínají se na kopcích a na polích objevovat první nadšenci.

První pouštění draků se datuje do 4. století před naším letopočtem. V této době Číňané používali létající draky k vyplašení ptáků nad rýžovými poli, později i k zastrašování nepřátel. V Evropě se draci pouští přes 500 let.

Draků existují různé tvary a velikosti. Pro rekreační využití draků se používají plošní draci různých geometrických tvarů s dlouhým ocasem.

Padání listí

V říjnu se listí barví do žluta a červena, v listopadu padá k zemi. V lese nebo v parku je ta záplava barev nádherná, na vlastním dvorku však jenom k vzteku. A když to člověk shrabe, kam pak s tou hromadou? Nejrady na zahradu k sousedům!

Listopad je jedenáctý měsíc gregoriánského kalendáře v roce. Jeho název je odvozen od padání listí, které je v tuto roční dobu ve střeoevropských přírodních podmínkách typické.

V římském kalendáři však byl listopad devátým měsícem (proto se jmenuje v jiných jazycích november, podle novem = devět). V roce 153 př. n. l. byly přidány ještě další dva měsíce a z listopadu se tak rázem stal měsíc jedenáctý.

ČTVRTEK 13.8. - PROSINEC

Mikuláš

Mikuláš - je postavou mnoha legend, avšak v historických dokladech toho o jeho životě najdeme jen velmi málo.

Narodil se pravděpodobně kolem roku 280-286 jako syn bohatého, ale lakomého křesťana v Pataře (dnes jižní Turecko). Mikuláš záhy osiřel a svůj majetek rozdal chudým. Poté se odebral do Palestiny, odtud se na cestě zpět stavil v Myře, aby se pomodlil. V té době tam zemřel biskup a díky tomu, že neměl žádného nástupce, vymysleli v Myře, že první, kdo za jitra vstoupí do kostela, stane se biskupem. Mikuláš byl tím prvním příchozím a tak se stal biskupem (rok 300). Mezi lidmi byl velmi oblíbený a proslul velkou štedrostí k potřebným. Ve svém biskupském úřadě nezapomínal na chudé a nemocné, založil školy a sirotčince. Zemřel v Myře 6. prosince, neznámo přesně kterého roku (345 – 350).

V našich krajích chodí tradičně Mikuláš v biskupském obleku a spolu se skupinkou čertů a andělů obchází domy a naděluje dětem. Mikuláš s anděli naděluje dětem dárky a čerti mají za úkol postrašit "zlobivé" děti. Některé děti dokazují, že doma nezlobili jednoduchou básničkou.

Ne vždy však byl Mikuláš doprovázen čerty a andělem. Dříve to býval třeba kostým policajta, anděl je z těchto všech postav nejmladším kostýmem.

Štědrý den a Vánoce

Štědrý den, který připadá na 24. prosince, je posledním dnem tzv. Adventu - přípravy na vánoční svátky. Slovo Advent pochází z latinského "adventus", což znamená příchod, slovo vánoce pak zřejmě z němčiny (Weihnachten – svaté noci).

Počátky adventu sahají až do 7. století. **Advent** trvá čtyři týdny, začíná 1. neděli adventní, tedy neděli mezi 27. listopadem a 3. prosincem. Konec adventu pak představuje západ slunce Štědrého večera a končí tedy dnem Narození Páně (25.12.).

Jedním z nejdůležitějších symbolů je adventní věnec se čtyřmi svícemi. Každou neděli se na věnci postupně zapalují svíčky, které se pak poslední neděli a o vánočních svátcích rozsvítí najednou.

Dalším vánočním symbolem je vánoční stromek. V některých krajích se zavěšoval malý stromeček nad Štědrovečerní stůl hlavou dolů. Zvyk zdobení klasického vánočního stromku k nám přišel z Německa v 19. století.

Mezi symbol vánoce patří i jmelí. Podle legend bylo kdysi jmelí stromem, ze kterého vyrobil Josef kolébku pro Ježíška. Za 33 let ho poté Římané utnuli, aby z něho vyrobili kříž pro Ježíše. Strom pak hanbou seschnul a už se vyskytuje jen v malých trsech a zahrnuje lidi okolo sebe dobrem. Věřilo se, že jmelí chrání před ohněm a zavěšovalo se nad dveře a do domů aby také ochránilo před čarodějnicemi a zlými duchy.

Mezi vánoční zvyky dodržované na vesnicích patří lití oliva, krájení jablíček, pouštění ořechových lodiček, zlaté prasátko, házení střevícem aj.,

Silvestr

Silvestrovské oslavy (Silvestr) se konají vždy poslední den v roce – 31. prosince. Jméno tento den získal podle sv. Silvestra I., papeže římskokatolické církve v letech 314–335, jehož svátek slaví tento den Katolická církev.

Poslední den v roce představuje velmi veselou a bujarou oslavu. Protože se nejedná o státem uznaný svátek a jde vlastně o běžný "všední den", probíhají tyto oslavy na podkladě místních zvyklostí a zažitých tradic. Například se společně odpočítávají poslední minuty starého roku, ten nový se pak vítá přípitkem šampaňským vínem nebo sektem a o půlnoci se odpalují ohňostroje a jiná zábavní pyrotechnika.

PÁTEK 14.8. – LEDNOVÝ ODJEZD

ZÁVĚR

Za každý měsíc dostaneme, dle toho jak jsme byli úspěšní nějakou část zašifrované zprávy, jejíž rozluštění nás může dovést až ke zloději „Klíče času“ – lesnímu skřetovi.

Pokud se nám to podaří, můžeme vrátit „Klíč“ jeho právoplatnému majiteli a zabránit tak chaosu, který díky zrychlujícímu se času hrozí.

Podaří se nám vrátit čas do jeho normálního běhu?